

Er zijn van die dagen, eind februari, begin maart, dat je met je ogen kunt staan knippen onder de lage winterzon: Een kleine vos, peurend op een rose tros. Herkent u die drang? Meteen als een tovenaars in je tuin aan de gang te gaan om, verstrooid, je na een paar jaar te laten verrassen door die welwillende natuur. Op de bloei van Buddlejja, met haar magische aantrekkingskracht, moeten we nu nog maanden wachten, maar er is onder het 'vlinderhout' nog wel wat keus in tussentijdse zoethoudertjes.

Tekst: Liesbeth ten Hallers

Zoethoudertjes

Sneeuwbal Ten behoeve van overwinterende, uitgehongerde dagvlinders zou je een vroegbloeiende Sneeuwbal kunnen planten. Blootgesteld aan winterse kou prijkt de lichtroze bloeiende heester maandenlang met kostelijk reukwerk, dat alleen op een beschutte, lichte plek op het zuiden effectief kan zijn voor vlinders. Tijdelijk kan vorst de bloei onderbreken.

'Sneeuwbal' staat voor het soortenrijke geslacht *Viburnum* en een paar bladverliezende soorten zijn uw aandacht waard: *Viburnum farreri* 'Farrers Pink' en de *V. bodnantensis* 'Charles Lamont'. Ze bloeien vanaf eind november, als er geen vlinder te bekennen valt, maar de hoofdbloei valt in maart-april. Beide halen zo'n drie meter hoogte gemakkelijk en zijn blikvangers in donkere tijden. De 'Ch. Lamont' kan op jonge leeftijd al bloeien. Op niet al te arme grond groeien deze struiken gemakkelijk; eenmaal in blad gekomen vormen ze geen opvallende verschijning. Voor de kleine tuin is de wat lager blijvende *Viburnum* 'Fioretta' geschikt. Snoei verdragen deze heesters allemaal en in uw warme kamer komt de geur van de bloeiende twijgjes nog beter tot zijn recht. De wollige sneeuwbal, *Viburnum lantana*, die we op kalkrijke grond hier en daar in ons land verwilderd aantreffen, bloeit later en kan dus ook andere bezoekers verwachten. Behalve de dagpauwoog laten volgens auteur Matthew Oates boomblauwtje, bont zandoogje en groentje zich graag noden door de vanillegeur van de roomwitte tuilen. De naam verwijst naar de

Voor alle vroegbloeiers geldt: zet ze zo, dat ze tussen 11.30 en 13.30 uur beschut in de zon staan, anders komt er geen vlinder op af!

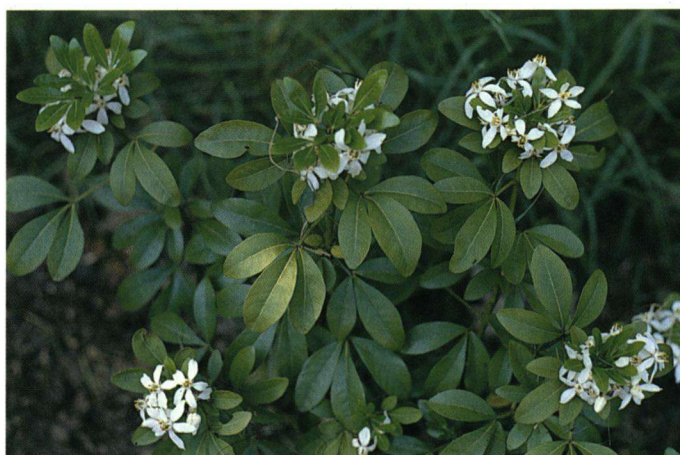

Viburnum.
FOTO: LIESBETH TEN HALLERS

behaarde knoppen en de onderkant van het blad, die met sterharen bezet is.

Fop-sinaasappel Naast de vroegbloeiende mahoniasoorten, pruim- en appelsoorten is er de met *Skimmia* verwante 'fop-sinaasappel', de Mexicaanse *Choisya ternata*. In Engelse literatuur wordt deze bladhoudende struik, die tot de Rutaceae behoort, net als de *Skimmia* en de echte sinaasappel, als vlindertrekker opgevoerd. Met de toenemende welvaart worden ook de wat minder harde gewassen door kwekers hier te lande aangeboden. Voor de veiligheid neem ik in de nazomer stekken van gewillig wortelende, halfverhoute twijgen en laat deze koel binnen overwinteren. Als jong heestertje al is *Choisya* bloeibaar met een bescheiden herhaling in een mooie nazomer. De drie centimeter brede witte toefjes verspreiden de geur waaraan de plant haar namen 'Mock Orange', 'Mexican Orange', en 'Orangenblume' ontleent. Het leerachtige, frisgroen glanzende blad is ook al aromatisch en fraai drietallig. Een luchtige indruk maakt de cultuurvariëteit *C. 'Aztec Pearl'* met zeer smalle blaadjes en van *C. 'Sundance'* is de bladkleur geelgroen.

Literatuur
Oates, M. Garden plants for butterflies.
Rothschild M. & C. Farrel. The butterfly gardener.

Choisya ternata.
FOTO: LIESBETH TEN HALLERS